

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 15

Vydána dne 13. července 1983

Cena F

OBSAH:

72. Zákon o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), úplné znění zákona, jak vyplývá z pozdějších zákonných změn a doplňků
 73. Zákon Slovenskej národnej rady, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 39/1957 Zb. o chmeliarskych výrobných oblastiach, chmeliarskych polohách, povinnom známkovaní chmeľu a o evidencii chmeľníc v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 77/1962 Zb.
 74. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky, kterou se doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích, ve znění vyhlášky ministerstva financí České socialistické republiky č. 30/1972 Sb.
 75. Vyhláška Ministerstva financí Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa dopĺňa vyhláška Ministerstva financí č. 25/1964 Zb. na vykonanie zákona o notárskych poplatkoch
 76. Vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa určujú hranice chmeliarskej výrobnéj oblasti, upravuje evidencia chmeľníc a povinné známkovanie chmeľu
 77. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 15/1972 Zb. o ochrane a rozvoji prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

72

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád) ze dne 4. prosince 1963 č. 95 Sb., jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem ze dne 18. prosince 1969 č. 158 Sb., zákonem ze dne 5. dubna 1978 č. 29 Sb. a zákonem ze dne 10. listopadu 1982 č. 134 Sb.

Z Á K O N

o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád)

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ O ÚKOLECH A ČINNOSTI STÁTNÍHO NOTÁŘSTVÍ

§ 1

Státní notářství pomáhá ve svém oboru činnosti občanům a organizacím při ochraně jejich práv a při uspořádání jejich vzájemných vztahů. Přitom

dbá, aby občané vykonávali svá práva v souladu se zájmy společnosti a aby své povinnosti ke spoluobčanům a ke společnosti plnili dobrovolně. Ve své činnosti, zejména svým rozhodováním pečuje státní notářství důsledně o dodržování socialistické zákonnosti, především při ochraně socialistického společenského vlastnictví a osobního vlastnictví občanů.

§ 2

(1) Státní notářství rozhoduje v řízení o dědictví, o umořování listin, o registraci právních úkonů, o úschovách, a podle zvláštních předpisů o notářských poplatcích. Dále provádí soudem nařízený výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí.

(2) V ostatní své činnosti státní notářství zejména sepisuje notářské zápisy o právních úkonech a jiné písemnosti, osvědčuje právně významné skutečnosti, přijímá do úschovy listiny a peníze, má v úschově pozemkové a železniční knihy a spolupůsobí při evidenci nemovitostí.

§ 3

(1) Při plnění svých úkolů postupuje státní notářství v úzké součinnosti s národními výbory, soudy a jinými státními orgány, jakož i se společenskými organizacemi.

(2) Národní výbory, soudy, prokuratury, jiné státní orgány a organizace poskytují státním notářstvím účinnou pomoc při plnění jejich úkolů.

(3) Státní notářství si poskytují navzájem pomoc při plnění svých úkolů.

§ 4

(1) Při rozhodování i při ostatní své činnosti vychází státní notářství ze skutečného stavu věci, dbá o určitost právních vztahů a o předcházení sporům. Jednání vede tak, aby probíhalo rychle a hospodárně.

(2) Ve věcech souvisejících s jeho činností poskytuje státní notářství občanům a organizacím právní poučení a dbá o to, aby nikdo neutrpěl újmu pro nedostatek právních znalostí.

(3) Zjistí-li státní notářství v činnosti některé organizace nedostatky, jež vedly nebo by mohly vést k ohrožení nebo porušení práv, upozorní na to organizaci, u které takový nedostatek zjistilo.

ČÁST DRUHÁ

ORGANIZACE STÁTNÍHO NOTÁŘSTVÍ

§ 5

(1) Sídla a obvody státních notářství se shodují se sídly a obvody okresních národních výborů; v hlavním městě Praze a v hlavním městě Slovenské socialistické republiky Bratislavě se shodují obvody státních notářství s obvody obvodních národních výborů.

(2) Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo spravedlnosti“) může stanovit, že věci určitého druhu z obvodu několika státních notářství bude vyřizovat jedno z nich.

(3) Úkoly státních notářství vykonávají vedoucí státní notáři, státní notáři a další pracovníci podle tohoto zákona tím pověřeni.

(4) Počet státních notářů u jednotlivých státních notářství stanoví ministr spravedlnosti České socialistické republiky a ministr spravedlnosti Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministr spravedlnosti“).

§ 6

(1) V čele státního notářství je vedoucí státní notář, jemuž přísluší bezprostřední dohled na státní notáře, notářské čekatele a ostatní pracovníky státního notářství. Organizuje a řídí práci státního notářství a odpovídá za řádné plnění jeho úkolů.

(2) Činnost státních notářství v kraji řídí, sjednocuje a kontroluje předseda krajského soudu.

(3) Vrchní dohled na činnost státních notářství vykonává ministr spravedlnosti.

§ 7

(1) Vedoucím státním notářem nebo státním notářem může být ustanoven občan Československé socialistické republiky, který

- a) je oddán socialistickému zřízení a je občanský bezúhonný,
- b) má ukončené vysokoškolské právnické vzdělání,
- c) vykonal právní praxi v délce nejméně dvou let, z toho nejméně jeden rok u státního notářství.

(2) Za notářského čekatele může být přijat občan Československé socialistické republiky, který

- a) je oddán socialistickému zřízení a je občanský bezúhonný,
- b) má vysokoškolské právnické vzdělání.

§ 8

(1) Vedoucí státní notáře a státní notáře ustanovuje a odvolává z funkce ministr spravedlnosti na návrh předsedy krajského soudu; jsou-li pro to zvláštního zřetele hodné důvody, může ministr spravedlnosti prominout předepsanou právní praxi.

(2) Notářské čekatele přijímá a propouští ministr spravedlnosti na návrh předsedy krajského soudu.

§ 9

Vedoucí státní notář, státní notář a notářský čekatel vykoná při ustanovení do rukou předsedy krajského soudu tento slib:

„Slibuji, že budu věren Československé socialistické republice, že se budu řídit Ústavou a ostatními právními předpisy a vykládat je v souladu se socialistickým právním vědomím, že budu přísně zachovávat mlčenlivost v úředních věcech, plnit své povinnosti svědomitě a nestranně a svou funkci vykonávat podle svého nejlepšího vědomí.“

ČÁST TŘETÍ OBECNÁ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ

Příslušnost

§ 10

(1) Vznikne-li pochybnost o příslušnosti, rozhodne krajský soud, v jehož obvodu jsou státní notářství, které z nich je příslušné; jde-li o státní notářství v obvodech různých krajských soudů, rozhodne nejvyšší soud republiky, a jde-li o státní notářství v obvodech České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, rozhodne Nejvyšší soud Československé socialistické republiky. Stejně se postupuje, je-li vhodné, aby ve věci jednalo jiné než dosud příslušné státní notářství. Proti rozhodnutí o určení příslušnosti státního notářství nelze se odvolat.

(2) Je-li příslušných několik státních notářství, může být návrh na zahájení řízení podán u kteréhokoli z nich.

(3) Chybí-li u věci, která patří do pravomoci státního notářství, podmínky příslušnosti nebo nelze-li je zjistit, určí Nejvyšší soud Československé socialistické republiky státní notářství, které provede řízení.

§ 11

(1) Podle povahy věci může státní notářství, jestliže to je účelné, jednat v místě, k němuž se projednávána věc vztahuje; v případě nutnosti může státní notářství jednat v bytě účastníka nebo na jiném vhodném místě.

(2) Má-li být jednáno mimo obvod státního notářství, provede úkon zpravidla dožádané státní notářství.

(3) Jestliže to z hospodárních důvodů a zejména usnadní pracujícím obstarání jejich věcí, může státní notářství v dohodě s místními národními výbory obcí, jichž se takové opatření týká, a se schválením předsedy krajského soudu určit, že bude konat v některých místech svého obvodu pravidelné úřední dny.

Vyloučení pracovníků

§ 12

(1) Pracovník státního notářství je vyloučen z projednávání a rozhodování věci, lze-li vzhledem k okolnostem případu důvodně pochybovat o jeho nezaujatosti.

(2) Jestliže pracovník státního notářství neuznává, že je vyloučen, rozhodne o tom s konečnou platností vedoucí státní notář; jde-li o vedoucího státního notáře, rozhodne předseda krajského soudu.

(3) Nemůže-li státní notářství jednat proto, že jeho pracovníci jsou vyloučeni, přikáže se věc jinému než dosud příslušnému státnímu notářství.

O tom rozhodne krajský soud, v jehož obvodu jsou obě státní notářství; jinak rozhodne Nejvyšší soud České socialistické republiky nebo Nejvyšší soud Slovenské socialistické republiky. Je-li jedno z těchto státních notářství na území České socialistické republiky a druhé na území Slovenské socialistické republiky, rozhodne o přikázání Nejvyšší soud Československé socialistické republiky.

Účast veřejnosti

§ 13

Řízení se provádí neveřejně; může však být provedeno zcela nebo zčásti veřejně, jestliže to vyžaduje zájem společnosti a není ohroženo státní, hospodářské nebo služební tajemství. Při veřejném jednání může státní notářství stanovit, že k němu nemají přístup nezletilí a ti, u nichž je obava, že by mohli rušit důstojný průběh jednání.

Zastupování účastníků

§ 14

(1) Státní notářství ustanoví nezastoupenému účastníku pro řízení před státním notářstvím opatrovníka, jestliže

- a) účastník není dosud znám, je neznámého pobytu nebo písemnost mu nemůže být doručena na známou adresu v cizině,
- b) účastník nemůže před státním notářstvím samostatně jednat nebo není schopen srozumitelně se vyjadřovat,
- c) je to třeba z jiného vážného důvodu k ochraně zájmů účastníka nebo zájmů společnosti.

(2) Rozhodnutí o ustanovení opatrovníka doručí státní notářství opatrovníkovi a podle potřeby uveřejní vyhláškou.

(3) Nemůže-li být podle zákona účastník, který potřebuje zákonného zástupce, zastoupen tímto zástupcem, ustanoví mu státní notářství opatrovníka. Jde-li o zastupování nezletilého dítěte, ustanoví tímto opatrovníkem občana nebo národní výbor.

Náklady řízení

§ 15

(1) Každý účastník platí sám náklady řízení, které mu vznikly, a náklady svého zástupce, jakož i náklady opatrovníka, který mu byl zřízen. Společné náklady platí účastníci podle poměru účastnění na věci, a nelze-li poměr zjistit, rovným dílem.

(2) Náklady důkazu platí účastník, který důkaz navrhl nebo v jehož zájmu byl důkaz proveden.

§ 16

(1) Státní notářství může uložit účastníku, není-li osvobozen od notářského poplatku, aby složil zálohu na náklady řízení.

(2) O povinnosti k placení nákladů řízení rozhoduje státní notářství.

Rozhodnutí

§ 17

(1) Státní notářství vydává rozhodnutí o věci samé anebo, jestliže to je nutné nebo účelné, o její části. O jiných otázkách vydává státní notářství rozhodnutí, jestliže to je třeba s ohledem na průběh nebo výsledky řízení.

(2) Rozhodnutí obsahuje výrok, odůvodnění a poučení o odvolání a o vykonatelnosti.

(3) Rozhodnutí, kterým se zcela vyhovuje návrhu, jemuž nikdo neodporoval, nemusí obsahovat odůvodnění. Rozhodnutí vydané pouhým záznamem ve spise (§ 19 odst. 2) nemusí obsahovat odůvodnění ani poučení o odvolání a o vykonatelnosti.

§ 18

Nemůže-li státní notářství rozhodnout proto, že jeho rozhodnutí závisí na skutečnosti, jež zůstala mezi účastníky sporná i po šetření provedeném státním notářstvím k jejímu objasnění, a není-li možno dosáhnout mezi účastníky dohody, přeruší státní notářství řízení až do rozhodnutí o sporné skutečnosti v soudním, popřípadě v jiném řízení. Nepodá-li účastník, jemuž to státní notářství uložilo, ve stanovené lhůtě návrh na takové rozhodnutí, státní notářství v řízení pokračuje a rozhodne i o této skutečnosti.

§ 19

(1) Rozhodnutí vydává státní notářství písemně a doručí je účastníkům. Konalo-li se jednání, státní notářství přítomným účastníkům rozhodnutí také vyhlásí; prohlásí-li přítomný účastník, že nežadá písemné vyhotovení vyhlášeného rozhodnutí a že se vzdává práva odvolání, nemusí mu být rozhodnutí doručeno.

(2) Rozhodnutí, které zcela vyhovuje návrhu, jemuž nikdo neodporoval, může státní notářství vydat pouhým záznamem ve spise; to však neplatí, ukládá-li se takovým rozhodnutím účastníkovi povinnost nebo žádá-li účastník jeho doručení. Pouhým záznamem ve spise lze vydat také jiné rozhodnutí, proti němuž není přípustné odvolání, nežadá-li účastník jeho doručení nebo nevyžaduje-li jeho doručení povaha věci.

(3) Má-li být podle zákona rozhodnutí uveřejněno vyhláškou, vyvěsí se, po dobu 15 dnů na úřední desce státního notářství. Uplynutí této doby nahrazuje doručení rozhodnutí.

§ 20

Státní notářství je vázáno svým rozhodnutím, jakmile je vyhlásilo; nedošlo-li k vyhlášení, jakmile bylo doručeno, a nedošlo-li k jeho vyhlášení ani k doručení, jakmile byl o něm ve spise učiněn záznam.

Rozhodnutím, kterým se upravuje jen vedení řízení, není však státní notářství vázáno.

Opravné prostředky

§ 21

(1) Proti rozhodnutí státního notářství se může účastník odvolat. Odvolání se podává do 15 dnů od doručení rozhodnutí. Odvolání se podává u státního notářství, proti jehož rozhodnutí směřuje.

(2) Vedle případů v tomto zákoně stanovených není přípustné odvolání, jehož se účastník vzdal, a odvolání proti rozhodnutí vydanému pouhým záznamem ve spise. Dále není přípustné odvolání proti rozhodnutí, jímž

- a) se upravuje vedení řízení;
- b) bylo povoleno navrácení lhůty;
- c) bylo připuštěno vzetí návrhu zpět;
- d) bylo rozhodnuto o svědečném;
- e) bylo vráceno podání k opravě;
- f) byla registrována smlouva.

(3) Odvolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

§ 22

(1) Státní notářství může samo rozhodnout o odvolání, je-li napadeno rozhodnutí, které se týká jediné odvolatele, a může-li odvolání zcela vyhovět.

(2) Nerozhodne-li státní notářství samo podle odstavce 1 o odvolání, rozhodne o něm krajský soud.

(3) O stížnostech pro porušení zákona proti pravomocným rozhodnutím státních notářství rozhoduje nejvyšší soud republiky.

§ 23

(1) Vydané rozhodnutí, které nelze napadnout odvoláním, je v právní moci.

(2) Rozhodnutí je vykonatelné, jakmile uplyne lhůta k plnění v něm stanovená. Není-li v rozhodnutí stanovena povinnost k plnění, je rozhodnutí vykonatelné, jakmile nabylo právní moci; státní notářství může však stanovit, vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu, že takové rozhodnutí je vykonatelné bez zřetele na právní moc.

§ 24

Ve věcech pravomocně skončených je přípustná obnova řízení s výjimkou rozhodnutí, jejichž zrušení nebo změny lze dosáhnout podle tohoto zákona jinak. O povolení obnovy rozhoduje státní notářství, které vydalo ve věci rozhodnutí.

§ 25

Použití občanského soudního řádu

Není-li v tomto zákoně stanovena odchylná

úprava, použije se na řízení před státním notářstvím ustanovení občanského soudního řádu, jestliže to povaha věci nevylučuje.

ČÁST ČTVRTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ

Hlava první

Řízení o dědictví

Obecná ustanovení

§ 26

(1) K řízení o dědictví je příslušné státní notářství, v jehož obvodu měl zůstavitel naposledy bydliště, a neměl-li bydliště nebo nelze-li je zjistit, státní notářství, v jehož obvodu měl naposledy pobyt.

(2) Není-li takové státní notářství, je příslušné státní notářství, v jehož obvodu je zůstavitelův majetek. Mezi několika takto příslušnými státními notářstvími přísluší věc tomu státnímu notářství, které první provedlo úkon.

(3) Předběžná šetření (§ 29) a neodkladná opatření (§ 30) může vykonat podle možnosti a podle potřeby kterékoli státní notářství.

§ 27

(1) Státní notářství zahájí řízení i bez návrhu, jakmile se dozví, že někdo zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.

(2) Místní národní výbor pověřený vedením matriky oznámí úmrtí ve svém matričním obvodu státnímu notářství příslušnému k projednání dědictví (§ 26).

§ 28

Účastníky řízení jsou ti, o nichž lze mít důvodně za to, že jsou zůstavitelovými dědici, a není-li takových osob, stát. Věřitel zůstavitelův je účastníkem řízení v případě § 38, v případě, kdy se vypořádává jeho pohledávka, a při likvidaci dědictví. V řízení podle § 32 je účastníkem řízení pouze ten, kdo se postaral o pohřeb (§ 32 odst. 2).

§ 29

(1) V předběžném šetření si státní notářství opatří údaje potřebné pro zjištění dědiců a pro zjištění zůstavitelova majetku a jeho dluhů. Toto šetření se nemusí konat, jestliže nezletilý zůstavitel byl v době úmrtí ve společné domácnosti s rodiči nebo s jedním z nich a nezanechal jmění.

(2) Zanechal-li zůstavitel závět, zjistí státní notářství její stav a obsah; totéž učiní státní notářství, které má závět v úschově, na dožádání státního notářství, u něhož se vede řízení o dědictví.

§ 30

(1) Vyžaduje-li to zájem společnosti nebo důležitý zájem účastníků, učiní státní notářství i bez návrhu neodkladná opatření, zejména zajistí dědictví, svěří věci osobní potřeby manželovi zůstavitele nebo jinému členu domácnosti a postará se o prodej věcí, které nelze uschovat bez nebezpečí škody nebo nepoměrných nákladů. Při prodeji movitých věcí postupuje státní notářství přiměřeně podle ustanovení o prodeji movitých věcí při výkonu rozhodnutí soudem, ledaže by státní notářství rozhodlo o jiném způsobu prodeje.

(2) Zajištění dědictví se provede zejména uložením u státního notářství nebo u schovatele, zapečetěním v zůstavitelově bytě nebo na jiném vhodném místě, zákazem výplaty u dlužníka nebo soupisem na místě samém.

§ 31

V řízení o dědictví spolupůsobí národní výbor na dožádání státního notářství na zjištění úplného podkladu pro rozhodnutí, především součinností při předběžném šetření, při zajištění dědictví, zejména při jeho ochraně proti neoprávněným zásahům, při prodeji věcí, při zjišťování hodnoty zůstavitelova majetku a při soupisu na místě samém.

Zastavení řízení

§ 32

(1) Nezanechal-li zůstavitel majetek, státní notářství řízení zastaví.

(2) Jestliže zůstavitel zanechal nepatrný majetek, může jej státní notářství vydat tomu, kdo se postaral o pohřeb, a řízení zastavit.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 2 se nelze odvolat.

Projednání dědictví

§ 33

(1) Nebylo-li řízení zastaveno podle § 32, vyzoomí státní notářství ty, o nichž lze mít důvodně za to, že jsou dědici, o jejich dědickém právu a o možnosti dědictví odmítnout ve lhůtě jednoho měsíce; tuto lhůtu může státní notářství z důležitých důvodů prodloužit. Současně je poučí o náležitostech a o účincích odmítnutí dědictví.

(2) Vyrozumění a poučení doručí státní notářství do vlastních rukou nebo je dá ústně a v protokolu uvede, že se tak stalo.

§ 33a

(1) Účastníci jsou povinni přispět státnímu notářství pravdivými a úplnými údaji ke spolehlivému zjištění skutečného stavu věci.

(2) Peněžní organizace podávají státnímu notářství v dědickém řízení na jeho dotaz zprávy

o vkladech, je-li jim známo, že vklad náleží zůstaviteli, nebo jsou-li v dotazu uvedeny údaje potřebné ke zjištění totožnosti vkladu.

§ 34

(1) Měl-li zůstavitel s pozůstalým manželem majetek v bezpodílovém spoluvlastnictví, státní notářství rozhodne o obecné ceně tohoto majetku v době smrti zůstavitele a podle zásad uvedených v § 150 občanského zákoníku určí, co z tohoto majetku patří do dědictví a co patří pozůstalému manželovi. Závisí-li rozhodnutí na skutečnosti, která zůstala mezi pozůstalým manželem a některým z dědiců sporná, postupuje státní notářství podle § 18.

(2) Zjistí-li státní notářství dříve, než je dědické řízení pravomocně skončeno, další majetek v bezpodílovém spoluvlastnictví, rozhodne o něm dodatečně podle odstavce 1; přitom vychází z původního rozhodnutí.

§ 35

Státní notářství zjistí zůstavitelův majetek a jeho dluhy a provede soupis aktiv a pasív. Pokud mezi účastníky zůstala sporná aktiva nebo pasíva, postupuje podle § 18.

§ 36

Na návrh dědiců vyzve státní notářství vyhláškou věřitele, aby mu oznámil své pohledávky ve lhůtě, kterou státní notářství ve vyhlášce stanoví, a poučí je o tom, že dědici neodpovídají věřitelům, kteří své pohledávky neoznámili, pokud je uspokojením pohledávek ostatních věřitelů vyčerpána cena dědictví, kterého dědici nabyli.

§ 37

(1) Na podkladě zjištění podle § 35 určí státní notářství obecnou cenu majetku, výši dluhů a čistou hodnotu dědictví, popřípadě výši jeho předlužení v době smrti zůstavitele.

(2) Zjistí-li státní notářství dříve, než dědické řízení je pravomocně skončeno, nové skutečnosti, které vyžadují změnu tohoto rozhodnutí, provede potřebnou opravu novým rozhodnutím.

§ 38

(1) Účastníci se mohou dohodnout o tom, že předlužené dědictví bude přenecháno věřitelům k úhradě dluhů. Tato dohoda podléhá schválení státního notářství, které dohodu schválí, jestliže neodporuje zákonu ani zájmu společnosti; neschválí-li dohodu, pokračuje v řízení po právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) Objeví-li se po pravomocném skončení řízení další majetek, postupuje se podle odstavce 1. Zůstane-li majetkový přebytek, projedná jej státní notářství jako dědictví.

§ 39

(1) Jestliže je jen jeden dědic, potvrdí mu státní notářství, že nabyl dědictví.

(2) Je-li několik dědiců a vypořádají-li se u státního notářství mezi sebou o dědictví dohodou, schválí státní notářství dohodu, jestliže neodporuje zákonu nebo zájmu společnosti.

(3) Nedošlo-li k dohodě nebo nebyla-li státním notářstvím schválena, provede státní notářství vypořádání mezi dědici a rozhodne o tom, co který z dědiců nabyl; za souhlasu věřitelů, jichž se vypořádání týká, rozhodne též o tom, které dluhy a jakým způsobem jednotliví dědici uhradí. Přitom může též určit povinnost dědiců vyplatit částky potřebné k vypořádání dědictví. Státní notářství může provést vypořádání také tak, že dědictví nebo jeho část prodá; přitom postupuje u nemovitostí přiměřeně podle ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí a u movitých věcí přiměřeně podle ustanovení o prodeji movitých věcí při výkonu rozhodnutí soudem.

(4) Je-li předmětem dědictví zemědělský podnik nebo zemědělská anebo lesní půda, vede státní notářství za součinnosti místního národního výboru dědice k takové dohodě, která by nejlépe vyhovovala potřebám zemědělské (lesní) výroby. Jestliže by k takové dohodě nedošlo, rozhodne státní notářství o vypořádání mezi dědici podle téže zásady.

§ 40

(1) Státní notářství v rozhodnutí o dědictví provede určení podle § 37 a

- potvrdí nabytí dědictví jedinému dědici, nebo
- potvrdí, že dědictví, které nenabyl žádný dědic, připadlo státu, nebo
- schválí dohodu o vypořádání dědictví nebo dohodu o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů, nebo
- provede vypořádání mezi dědici, nedojde-li mezi nimi k dohodě.

(2) Ustanovení § 17 odst. 1 zůstává nedotčeno.

(3) Pokud státní notářství dohodu o vypořádání dědictví neschválí, provede vypořádání mezi dědici po právní moci rozhodnutí, jímž dohoda nebyla schválena.

§ 41

Dědici mohou věci náležející do dědictví během dědického řízení prodat nebo učinit jiná opatření, přesahující rámec obvyklého hospodaření, jen se svolením státního notářství.

§ 42

(1) Rozhodnutím podle § 38 až 40 je projednání dědictví skončeno.

(2) Po právní moci tohoto rozhodnutí zruší státní notářství provedená zajištění dědictví; zruší rovněž všechny zákazy výplaty vkladů, pojistek a

Jiných hodnot, které byly v řízení o projednání dědictví nařizeny nebo podle zákona provedeny. Zároveň oznámí organizacím, u nichž jsou tyto hodnoty uloženy, komu mají být vydány. Není-li oprávněný v době realizace dědictví znám nebo je-li jeho pobyt neznámý, postupuje státní notářství přiměřeně podle § 74 a 75; lhůta podle § 74 odst. 2 počíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno.

(3) Hodnoty uvedené v odstavci 2 je však možno vydat dědicům, jen jestliže byly zaplacený notářské poplatky a pohledávky socialistických organizací. Okolnost, že nejsou zaplacený pohledávky socialistických organizací, nebrání tomu, aby zajištěné hodnoty byly vydány, jestliže uplynuly tři měsíce od právní moci rozhodnutí, jímž bylo projednání dědictví skončeno, a jestliže byl poplatek z dědictví zcela zaplacen.

§ 43

(1) Je-li dědictví předloženo a nedojde-li k dohodě podle § 38, může být nařizena likvidace dědictví. Rozhodne o tom bez návrhu nebo na návrh účastníka státní notářství. Stejně postupuje státní notářství, jestliže stát navrhl likvidaci dědictví proto, že věřitel odmítl přijmout na úhradu své pohledávky věc z dědictví.

(2) V rozhodnutí o nařízení likvidace učiní státní notářství výzvu, aby mu věřitelé oznámili své pohledávky ve lhůtě, kterou státní notářství ve vyhláše stanoví, a upozorní je, že pohledávky, které nebudou při likvidaci uspokojeny, zaniknou.

(3) Jakmile rozhodnutí o nařízení likvidace dědictví nabylo právní moci, nepostupuje se již podle ustanovení § 38 až 42.

§ 44

(1) Likvidaci dědictví provede státní notářství prodejem všech zůstavitelových věcí podle ustanovení o prodeji věcí při výkonu rozhodnutí. Do likvidační podstaty náleží i věci, které by jinak nepodléhaly výkonu rozhodnutí.

(2) O věcech, které se nepodařilo takto prodat, rozhodne státní notářství, že připadají státu s účinností ke dni smrti zůstavitele. Hodnota těchto věcí se nevčítá státu na jeho případný dědický podíl ani na jeho pohledávku, je-li věřitelem zůstavitele. Jsou-li na věcech, které připadnou státu, zajištěna věcná práva, břemena nebo omezení převodu nemovitosti, zanikají ke dni smrti zůstavitele.

(3) Pravomocným skončením likvidace zaniknou proti dědicům neuspokojené pohledávky věřitelů. Vyjde-li však najevo další majetek zůstavitelův, rozdělí jej státní notářství bez zřetele k tomuto zániku.

§ 45

(1) Státní notářství provede rozvrh výtěžku prodeje mezi věřitele.

(2) Z likvidační podstaty uhradí státní notářství postupně pohledávky podle těchto skupin:

- a) náklady zůstavitelovy nemoci a přiměřeného pohřbu, náklady řízení a splatné výživné,
- b) dlužné daně a poplatky,
- c) ostatní pohledávky.

(3) Přesahuje-li úhrn pohledávek v první skupině likvidační podstatu, uhradí se tyto pohledávky poměrně. Obdobně se postupuje i v dalších skupinách, přičemž však ve skupině c) se uhradí před ostatními pohledávkami pohledávky zajištěné omezením převodu nemovitosti nebo zástavními právy a pohledávky náhrady práv a věcných břemen podle jejich pořadí.

§ 46

Zjistí-li se dodatečně, že zůstavitel žije, nebo bylo-li zrušeno jeho prohlášení za mrtvého, zruší státní notářství rozhodnutí o dědictví podle § 38 až 40.

§ 47

Objeví-li se po právní moci rozhodnutí, jímž bylo řízení o dědictví skončeno, nějaký zůstavitelův majetek nebo dluh, provede státní notářství o tomto majetku dědické řízení.

§ 48

Rozhodnutí státního notářství nebrání, mimo případ, kdy byla provedena likvidace dědictví, tomu, kdo nebyl účastníkem dědického řízení, z něhož rozhodnutí vzešlo, aby se domáhal svého práva v občanském soudním řízení.

§ 49

Vztah k cizině

(1) Jestliže projednání dědictví nenáleží do pravomoci československého státního notářství, provede státní notářství předběžné šetření a vydá účastníkům na jejich žádost úřední potvrzení o výsledku tohoto šetření.

(2) Má-li být vydán majetek do ciziny, vyrozumí o tom státní notářství československé dědice a věřitele vyhláškou; známým účastníkům se tato vyhláška doručí.

Hlava druhá

Řízení o umořování listin

§ 50

(1) K projednání návrhu, aby byla listina prohlášena za umořenou, je příslušné státní notářství, v jehož obvodu má návrhovateli bydliště, a nemá-li bydliště, v jehož obvodu se zdržuje. Ne-

zdržuje-li se navrhovatel v Československé socialistické republice, je příslušné státní notářství, v jehož obvodu je platební místo.

(2) Návrh na umoření listiny může podat, kdo má na tom právní zájem.

§ 51

(1) Umořit lze ztracenou nebo zničenou listinu, kterou je třeba předložit k uplatnění práva.

(2) V řízení u státního notářství nelze umořit peníze, loterní losy, sázky, vkladní knížky, listy a známky denního oběhu (vstupenky, jízdenky apod.), listiny, s nimiž je spojeno právo uhrazovat určité československé organizaci v tuzemsku cenu zboží a listiny, na jejichž podkladě lze uplatnit jen nárok na vedlejší plnění.

§ 52

Účastníky řízení jsou navrhovatel, ten, kdo je podle listiny povinen plnit, ten, kdo má listinu, a ten, kdo podal námítky.

§ 53

V návrhu na umoření listiny je třeba uvést skutečnosti, z nichž vyplývá, že z listiny nebo na jejím základě lze uplatnit nějaké právo. Je třeba předložit opis listiny nebo označit listinu, jejího výstavce, popřípadě i jiné osoby podle listiny zavázané, jakož i takové údaje, které listinu odlišují od jiných listin téhož druhu. Je-li v listině uvedena určitá částka, je třeba uvést i tento údaj.

§ 54

(1) Zjistí-li státní notářství, že listina, jejíž umoření bylo navrženo, nebyla vystavena nebo že není ztracena ani zničena, anebo umoření brání jiné překážky, zastaví řízení.

(2) Jinak státní notářství uveřejní vyhlášku obsahující výzvu, aby se ten, kdo má listinu, přihlásil do jednoho roku u státního notářství, které vydalo vyhlášku, a podle možnosti předložil listinu, nebo aby podal námítky proti návrhu.

(3) Je-li umořována směnka, zapoví státní notářství, aby bylo podle ní placeno, a uveřejní vyhlášku, ve které stanoví lhůtu dvou měsíců místo lhůty uvedené v odstavci 2.

§ 55

(1) Jde-li o listinu na doručitele, skončí vyhlásková lhůta až za rok po splatnosti pohledávky z listiny. O pojistkách na doručitele platí však ustanovení § 54 odst. 2.

(2) Lhůta (§ 54) se počítá u směnky, není-li ještě splatná, od prvního dne po její splatnosti; jestliže je již splatná, ode dne uveřejnění vyhlášky.

§ 56

(1) Od zahájení řízení až do jeho pravomocného skončení neběží proti navrhovateli promlčecí doba, lhůta pro zánik práva ani lhůta určená k výplatě peněžité částky podle listiny.

(2) Ten, komu byla vyhláška doručena nebo kdo se o ní mohl při náležitě péči dozvědět, nesmí pod následky neplatnosti nakládat právy z umořované listiny, konat výplaty nebo jiná plnění podle ní, převést ji nebo provést na ní změny. Ten, kdo je podle listiny zavázán, je povinen zadržet předloženou listinu a oznámit státnímu notářství, kdo ji předložil.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 může státní notářství na žádost navrhovatele vydat již před vydáním vyhlášky. Rozhodnutí o tom doručí státní notářství účastníkům a uveřejní vyhláškou.

§ 57

(1) Bylo-li zahájeno umořovací řízení o směnce, je navrhovatel, který se vykáže vyhláškou, oprávněn žádat zaplacení směnky, dá-li přiměřenou jistotu, dokud není směnka prohlášena za umořenou. Nedá-li tuto jistotu, může žádat složení dlužné částky do úschovy státního notářství.

(2) Ustanovení o umoření směnky se užije přiměřeně na umoření šeku.

§ 58

Státní notářství přezkoumá přihlášku toho, kdo má listinu, a zjistí jeho námítky. Zjistí-li přitom, že listina není ztracena nebo zničena nebo že nebyly podmínky pro zahájení umořovacího řízení, zastaví řízení.

§ 59

(1) Uplynula-li lhůta a nedojde-li k zastavení řízení, prohlásí státní notářství na další návrh listinu za umořenou. Návrh je nutno podat do jednoho měsíce po uplynutí lhůty.

(2) Není-li takový návrh podán, státní notářství zastaví řízení. Na tento následek je nutno navrhovatele výslovně upozornit ve vyhlášce, která se mu doručí (§ 54 odst. 2).

§ 60

Rozhodnutí o umoření listiny nahrazuje umořenou listinu, dokud ten, kdo je podle listiny zavázán, nevydá za ni oprávněnému náhradní listinu.

Hlava třetí

Řízení o registraci smluv

§ 61

K registraci je příslušné státní notářství, v jehož obvodu je nemovitost, které se smlouva týká. Jsou-li nemovitosti v obvodu několika státních notářství, je k řízení o registraci příslušné státní notářství, které nejdříve zahájí řízení.

§ 62

(1) Řízení o registraci, jehož účastníky jsou účastníci smlouvy, popřípadě jejich právní nástupci, zahájí státní notářství na návrh kteréhokoliv z nich.

(2) Z návrhu musí být zřejmé, kdo návrh podává, čeho se domáhá, a musí k němu být připojen prvopis smlouvy.

§ 63

(1) Státní notářství přezkoumá platnost smlouvy, jejíž registrace byla navržena, zejména zda svým obsahem nebo účelem neodporuje zákonu nebo jej neobchází anebo se nepříčí zájmům společnosti.

(2) Účastníci jsou povinni státnímu notářství prokázat zejména oprávnění nakládat s nemovitostí, které se smlouva týká, a předložit potřebná rozhodnutí příslušných orgánů, popřípadě souhlas ke smlouvě. Nelze-li některé skutečnosti, zejména oprávnění účastníka nakládat s nemovitostí, prokázat jinak, je třeba předložit o nich písemné prohlášení účastníka.

(3) Státní notářství v řízení o registraci smlouvy o převodu nemovitosti a v řízení o registraci smlouvy o zřízení nebo zrušení věcného břemene uváží stanovisko místního národního výboru obce, kde je nemovitost; toto stanovisko není třeba, je-li tento národní výbor sám účastníkem smlouvy.

§ 64

(1) Neodporuje-li smlouva svým obsahem nebo účelem zákonu, neobchází-li jej anebo se nepříčí zájmům společnosti, státní notářství rozhodne, že se smlouva registruje; v opačném případě rozhodne, že se návrh na registraci zamítá.

(2) Rozhodnutí, kterým se smlouva registruje nebo se zamítá návrh na registraci, se doručí všem účastníkům smlouvy, popřípadě jejich právními nástupcům. Pouhým záznamem ve spise lze vydat rozhodnutí, kterým se smlouva registruje, jestliže registraci navrhli všichni účastníci smlouvy.

(3) Účinky registrace nastávají dnem vydání rozhodnutí, kterým byla smlouva registrována.

§ 65

(1) Rozhodnutí o registraci vyznačí státní notářství na prvopise smlouvy s uvedením dne, kterým nastávají právní účinky registrace.

(2) Prvopis smlouvy s vyznačením její registrace doručí státní notářství účastníkovi, kterému ze smlouvy vznikají práva k nemovitosti (nabyvateli při převodu nemovitosti, věřiteli při omezení převodu nemovitosti, osobnímu uživateli při dohodě o zřízení práva osobního užívání pozemku a oprávněnému ze vznikajícího věcného břemene, popřípadě vlastníku nemovitosti při zániku věcné-

ho břemene); je-li těchto účastníků více, doručí se prvopis smlouvy jednomu z nich. Zároveň zašle státní notářství ověřený opis smlouvy s vyznačením její registrace příslušnému územnímu orgánu geodézie a kartografie (dále jen „orgán geodézie“).

(3) Státní notářství vede sbírku ověřených opisů registrovaných smluv.

(4) Po právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu na registraci vrátí státní notářství navrhovateli prvopis smlouvy.

Hlava čtvrtá

Řízení o úschovách

§ 66

(1) Státní notářství přijímá do úschovy peníze a jiné movité věci, které se hodí k úschově, jestliže podle prohlášení složitele jsou do úschovy skládány za účelem splnění dluhu nebo jeho zajištění.

(2) K řízení je příslušné kterékoliv státní notářství.

§ 67

Řízení se zahajuje na návrh.

§ 68

(1) Účastníkem řízení je ten, kdo peníze nebo věci do úschovy skládá (složitel) a po přijetí úschovy také ten, pro koho jsou peníze nebo věci určeny (oprávněný). Po právní moci rozhodnutí o přijetí úschovy je účastníkem řízení i ten, kdo uplatňuje právo na předmět úschovy.

(2) Státní notářství návrh na přijetí peněz nebo věcí do úschovy zamítne, jestliže by přijetí úschovy odporovalo zákonu nebo jej obcházelo nebo se přičilo zájmům společnosti.

§ 69

(1) Vyžádá-li si úschova náklady, uloží státní notářství složiteli, aby dal přiměřenou zálohu na náklady. Nebude-li záloha ve stanovené lhůtě zaplácena, státní notářství zamítne návrh na přijetí úschovy; takto rozhodne i v případě, nenalezne-li se vhodný způsob úschovy nebo nehodí-li se věci k úschově.

(2) Nesložil-li složitel ve stanovené lhůtě zálohu na náklady pro další období, státní notářství mu uschovanou věc vrátí. Není-li to možné nebo zdráhá-li se složitel věc přijmout, zpeněží ji státní notářství způsobem stanoveným pro soudní výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a výtěžek uloží do úschovy; na tento postup musí být složitel upozorněn.

§ 70

Je-li u státního notářství složena náhrada za vyvlastněný majetek, vydá státní notářství složite-

nou částku oprávněným, lze-li jejich uplatňované nároky ze složené částky plně uspokojit nebo došlo-li mezi nimi k dohodě o rozvrhu; jinak vydá státní notářství složenou částku oprávněným podle pravomocného rozhodnutí soudu o rozvrhu. Tím nejsou dotčeny předpisy o skládání náhrad za takový majetek nabývaný socialistickými organizacemi od občanů a nesocialistických organizací.

§ 71

(1) Předmět úschovy složené za účelem splnění dluhu vydá státní notářství oprávněnému na jeho žádost. Jestliže ke složení došlo proto, že někdo jiný než oprávněný uplatňuje právo na vydání předmětu úschovy nebo že někdo jiný, jehož souhlasu je třeba, nesouhlasí s vydáním předmětu úschovy oprávněnému, je k vydání předmětu úschovy zapotřebí souhlasu všech účastníků a osoby, pro jejíž nesouhlas s plněním došlo ke složení do úschovy. Souhlasu složitele je třeba jen tehdy, bylo-li plnění složeno pro neznámého věřitele.

(2) Složiteli vydá státní notářství předmět úschovy na jeho žádost,

- a) jestliže oprávněný projeví s tímto postupem souhlas, nebo
- b) prohlásí-li oprávněný státnímu notářství, že předmět úschovy nepřijímá, nebo
- c) nevyjádří-li se oprávněný ve lhůtě stanovené státním notářstvím, ačkoliv byl na důsledek nevyjádření upozorněn.

(3) Složiteli vydá státní notářství předmět úschovy také tehdy, požádá-li o jeho vydání ve lhůtě podle § 74 a pokud v této lhůtě se o vydání předmětu úschovy nepřihlásí oprávněný nebo jiná osoba, která prokáže právo na vydání předmětu úschovy.

(4) Jiné osobě, než která je uvedena v odstavci 1, žádající o vydání předmětu úschovy, jej vydá státní notářství jen se souhlasem složitele a oprávněného.

§ 72

Předmět úschovy složené za účelem zajištění práv a povinností vydá státní notářství složitelům jen se souhlasem oprávněného, popřípadě oprávněnému jen se souhlasem složitele.

§ 73

Byl-li souhlas k vydání předmětu úschovy odepřen, lze jej nahradit pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného státního orgánu, kterým bylo stanoveno, že ten, kdo vydání odporoval, je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy žadateli.

§ 74

(1) Státní notářství, u něhož jsou úschovy podle § 66, rozhodne po uplynutí lhůty uvedené v od-

stavci 2, že předmět úschovy připadne státu, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do jednoho roku ode dne vyhlášení, a že tím zaniknou práva účastníků i jiných osob k předmětu úschovy. Toto rozhodnutí uveřejní státní notářství vyhláškou a doručí je účastníkům řízení.

(2) Podle odstavce 1 lze postupovat tehdy, uplynula-li lhůta tří roků od právní moci rozhodnutí o přijetí úschovy, popřípadě ode dne, kdy měl být předmět úschovy vydán.

(3) Dojde-li v roční lhůtě žádost o vydání předmětu úschovy, postupuje státní notářství podle § 71 a 72.

(4) Uplynutím roční lhůty uvedené v odstavci 1, nebyla-li v této lhůtě žádost o vydání předmětu úschovy podána, nabude předmět úschovy stát. Uplynutím této lhůty nabude stát předmět úschovy i tehdy, nebylo-li podané žádosti pravomocným rozhodnutím vyhověno.

§ 75

(1) Případně-li předmět úschovy státu jako stará úschova, zaniknou práva účastníků i jiných osob k předmětu úschovy.

(2) V ostatních případech přijetím věci do notářské úschovy, jejím vrácením nebo vydáním nejsou dotčena práva účastníků ani jiných osob k předmětu úschovy.

§ 76 a 77 — zrušeny

§ 78

Zvláštní úschovy

Přijímá-li státní notářství do úschovy věci v případech stanovených zvláštními zákonnými předpisy, řídí se ustanoveními příslušného předpisu, a není-li jich, ustanoveními tohoto zákona o úschovách, a to přiměřeně podle povahy úschovy a jejího účelu.

Hlava pátá

Výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí

§ 79

(1) Nařídí-li soud výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti, provádí prodej z podnětu soudu státní notářství, v jehož obvodu je nemovitost, po právní moci soudního rozhodnutí.

(2) Státní notářství opatří odhad nemovitosti a stanoví odhadní cenu; odhad nemusí opatřit, jestliže nemovitost byla odhadnuta v době jednoho roku přede dnem, kdy nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci.

(3) Státní notářství vyrozumí o nařízeném prodeji všechny věřitele, v jejichž prospěch je u něho zaregistrováno omezení převodu nemovitosti, jakž i osoby, pro něž vážnou na nemovitosti jiné závady.

Prodej nemovitostí v osobním vlastnictví

§ 80

(1) Prodává-li se rodinný domek nebo jiná stavba, která může být v osobním vlastnictví, uveřejní to státní notářství vyhláškou.

(2) Ve vyhlášce se uvede nemovitost, její odhadní cena a výzva, aby se ve stanovené lhůtě přihlásili zájemci. Vyhlášku státní notářství uveřejní a požádá místní národní výbor, v jehož obvodu je nemovitost, aby ji uveřejnil způsobem v místě obvyklým.

(3) Prodává-li spoluvlastnický podíl nemovitosti, která je v osobním spoluvlastnictví občanů, nabídne jej státní notářství především ostatním spoluvlastníkům a stanoví jim přiměřenou lhůtu k vyjádření, zda podíl koupí. Jestliže se v této lhůtě ke koupi nepřihlásí, postupuje státní notářství podle odstavců 1 a 2.

§ 81

Přihlásí-li se několik zájemců, vyžádá si státní notářství stanovisko příslušného místního národního výboru o tom, kterému zájemci by bylo vhodno nemovitost prodat.

Prodej ostatních nemovitostí

§ 82

(1) Prodávají-li se zemědělské nebo jiné nezastavěné pozemky a dále stavby, které nemohou být v osobním vlastnictví, sdělí okresní národní výbor, v jehož obvodu je nemovitost, státnímu notářství na jeho dožádání, které socialistické organizaci má být nemovitost nabídnuta.

(2) Má-li o nemovitost zájem některý národní výbor, prodá státní notářství nemovitost jemu.

§ 83

(1) Neoznačí-li okresní národní výbor do třiceti dnů od dožádání státního notářství organizaci, které by měla být nemovitost nabídnuta, nabídne státní notářství nemovitost socialistickým organizacím, které by jí podle jeho názoru nejvíce potřebovaly, a oznámí krajskému národnímu výboru, že byl nařízen prodej nemovitosti.

(2) Přihlásí-li se několik zájemců, sdělí okresní národní výbor, v jehož obvodu je nemovitost, státnímu notářství na jeho dožádání, které z přihlášených organizací má nemovitost prodat.

Společná ustanovení o prodeji

§ 84

Nepřihlásí-li se do šesti měsíců ode dne, kdy byli zájemci vyzváni, aby se přihlásili, nebo kdy bylo nařízeno prodeje oznámeno krajskému národnímu výboru, žádný zájemce, nebo nepodaří-li se

nemovitost prodat žádnému z přihlášených zájemců, oznámí to státní notářství soudu.

§ 85

Nemovitost se prodává za odhadní cenu. Zájemce o koupi s výjimkou národního výboru nebo jiného státního orgánu musí cenu složit u státního notářství před prodejem. Za vady prodané nemovitosti stát neodpovídá.

§ 86

(1) Prodej se uskutečňuje rozhodnutím státního notářství.

(2) Po právní moci rozhodnutí vydá státní notářství nabyvateli nemovitosti potvrzení o tom, že mu nemovitost byla při výkonu rozhodnutí prodána a že nabyl vlastnictví dnem právní moci rozhodnutí podle odstavce 1.

§ 87

Ze zaplacené prodejní ceny srazí státní notářství náklady prodeje a výtěžek prodeje po srážce nákladů prodeje a poplatků z něho vyměřených zašle soudu, aby jej vyplatil oprávněným podle pravomocného rozhodnutí soudu o rozvrhu výtěžku.

§ 88

Podle § 80 a 81 postupuje státní notářství také tehdy, prodává-li se společně se stavbou, která může být v osobním vlastnictví, pozemek (stavební parcela, na níž stojí stavba, přilehlá zahrada).

ČÁST PÁTÁ

OSTATNÍ ČINNOST STÁTNÍHO NOTÁŘSTVÍ

Obecná ustanovení

§ 89

Státní notářství poskytuje občanům a socialistickým organizacím právní porady z oboru své činnosti, poučuje je o jejich právech a povinnostech a dává jim návod k úkonům, které je třeba provést u státního notářství. Zajišťuje též, aby občané byli při úkonech před státním notářstvím řádně zastoupeni (§ 14).

§ 90

(1) V této své činnosti zkoumá státní notářství, zda žádaný úkon se nepříčí zákonu nebo zájmu společnosti. Má-li důvodně za to, že tomu tak je, úkon odmítne. O vyloučení pracovníků státních notářství z této činnosti platí ustanovení § 12.

(2) Státní notářství může sepsat listinu o právním úkonu jen tehdy, má-li prokázáno, že účastníci jsou k tomuto úkonu oprávněni. Jestliže to nelze prokázat jinak, vychází státní notářství z prohlášení účastníků; takové prohlášení je třeba pojmout do listiny.

(3) Notářské zápisy a jejich stejnopisy, protesty smének a jiných listin, osvědčení, ověření a výpisy z pozemkových knih jsou veřejnými listinami.

§ 90a

(1) Státní notářství na žádost složitele přijímá do úschovy

- a) listiny, zejména závěti, s výjimkou listin, jejichž obsah nemůže posoudit,
- b) peníze, jestliže mu byly odevzdány, aby je vydalo určitému příjemci.

(2) O přijetí úschovy vydává státní notářství složiteli potvrzení.

(3) Předmět úschovy podle odstavce 1 písm. b) vrátí státní notářství složiteli, nepodaří-li se jeho příkaz splnit.

(4) Nepodaří-li se státnímu notářství vydat předmět úschovy oprávněnému, ani osobě, která prokáže právo na vydání předmětu úschovy, ani složiteli, postupuje podle § 74 a 75. Lhůta podle § 74 odst. 2 se počítá ode dne složení úschovy, popřípadě ode dne, kdy měl být předmět úschovy vydán.

(5) Je-li u státního notářství uložena závěť, může ji státní notářství vydat pořizovateli na jeho žádost nebo jeho zástupci, který se vykáže plnou mocí pořizovatele, výslovně ho k tomu zmocňujícího.

Notářské zápisy o právních úkonech

§ 91

Státní notářství sepisuje účastníkům podle jejich prohlášení notářské zápisy o smlouvách, závětích a jiných právních úkonech. V notářském zápisu může pokračovat státní notářství, které notářský zápis sepsalo, nebo státní notářství jím dožádané.

§ 92

(1) Notářský zápis musí obsahovat:

- a) místo a dobu úkonu,
- b) označení státního notářství a jeho sídlo, jakož i jméno a příjmení státního notáře, před nímž účastníci notářský zápis podepsali,
- c) jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště (pracoviště) účastníků, zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- d) údaj, zda jsou účastníci způsobilí k právním úkonům,
- e) obsah úkonu,
- f) potvrzení, že zápis byl po přečtení účastníky schválen,
- g) podpisy účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- h) otisk kulatého úředního razítka státního notářství a podpis státního notáře.

(2) Nezná-li státní notář účastníky, svědky úkonu, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být totožnost prokázána úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti. Nezná-li státní notář tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána úředním průkazem. Opírají-li se údaje podle odstavce 1 pod písm. d) jen o prohlášení účastníků, uvede se tato okolnost v zápisu.

§ 93

(1) Sepisuje-li státní notářství notářský zápis s někým, kdo nemůže číst nebo psát, přibere dva svědky úkonu.

(2) Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojata do zápisu, a při předčítání zápisu i jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přibráni.

(3) Státní notář může přibrat svědky úkonu i v jiných případech, pokládá-li to za účelné.

§ 94

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být nezletilí, dále ti, kdo pro svůj tělesný nebo duševní stav nejsou schopni vydat svědeckví, nebo ti, kdo nemohou číst anebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům, dále ti, kdo jsou na věci zúčastněni, a pracovníci státního notářství, které zápis sepisuje.

§ 95

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si zápis sám přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje. Nemůže-li číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím státní notář zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(2) Důvěrník musí mít náležitosti způsobilého svědka; může jím však být i osoba účastníku blízká.

§ 96

(1) Nezná-li účastník nebo některý svědek úkonu jazyk, ve kterém se zápis sepisuje, přibere se tlumočnick. Tlumočnick musí mít náležitosti způsobilého svědka (§ 94), může jím však být též pracovník státního notářství, které notářský zápis sepisuje.

(2) Zná-li státní notář jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přibrání tlumočnicka.

§ 97

(1) Notářské zápisy se uschovávají na státním notářství a nesmějí být nikomu vydány.

(2) Notářský zápis může být zapůjčen jen soudu nebo prokurátorovi s výjimkou notářského zápisu o závěti, který nelze zapůjčit nikomu.

(3) Výjimku z ustanovení odstavců 1 a 2 může stanovit ministerstvo spravedlnosti.

§ 98

(1) Z notářských zápisů, s výjimkou závětí, lze vydávat stejnopisy.

(2) Není-li v zápisu stanoveno jinak, mohou být jeho stejnopisy vydány účastníkům nebo jejich zástupcům, a to i opětovně. Někomu jinému mohou být vydány, jen když všichni účastníci k tomu přivolí v původním nebo zvlášť o tom sepsaném zápisu.

(3) Těm, kdo osvědčí na věci právní zájem, lze vydat ze zápisu prosté nebo ověřené opisy.

Sepisování jiných písemností

§ 99

(1) Souvisí-li to s jeho činností, může státní notářství sepsat účastníkům také písemnosti, které nemají formu notářského zápisu, zejména prohlášení s právními účinky, jakož i podání ke státním orgánům. O smlouvě může státní notářství takovou písemnost sepsat jen tehdy, je-li účastníkem smlouvy socialistická organizace nebo devizový cizozemec a nevyžaduje-li smlouva notářskou formu.

(2) Sepisuje-li státní notářství závět, učiní tak vždy ve formě notářského zápisu. Jen ve formě notářského zápisu lze učinit písemné právní úkony, při nichž osobně jednájí ti, kteří nemohou psát nebo číst.

Osvědčování právně významných skutečností

§ 100

(1) Státní notářství osvědčuje na žádost účastníka skutečnosti, které by mohly být podkladem pro uplatňování práv nebo kterými by mohly být způsobeny právní následky, zejména také protestuje směnky a jiné listiny, které je třeba předložit k uplatnění práva. O zjištění skutečnosti sepíše notářský zápis, pro který platí přiměřeně ustanovení o notářských zápisech o právních úkonech. Z notářských zápisů lze vydávat notářská osvědčení a opisy, pro něž platí přiměřeně ustanovení § 98 odst. 2 a 3.

(2) Státní notářství ověřuje pravost podpisu na listinách a opisy (fotokopie) listin; při pouhém ověření není státní notářství odpovědno za obsah listiny ani za splnění poplatkových povinností. Ověření neprovede u listin, jejichž obsah nemůže spolehlivě posoudit nebo jejichž obsah je zřejmě v rozporu s právními předpisy nebo zájmem společnosti.

Správa pozemkových a železničních knih

§ 101

(1) Státní notářství vede správu pozemkových a železničních knih. Vydává z nich výpisy na žá-

dost soudu, prokuratury, jiných státních orgánů a organizací, společenských organizací a advokátních poraden, a prokáží-li právní zájem, i na žádost jiných organizací. Vlastníku nemovitosti, i bývalému, a tomu, kdo má věcné právo k nemovitosti, může státní notářství vydat výpis z pozemkových knih, osvědčí-li na vydání právní zájem a nebrání-li tomu důležitý zájem společnosti.

(2) Pracovníci orgánů a organizací uvedených v odstavci 1 mohou za podmínek tam uvedených při plnění svých úkolů sami pořizovat opisy, výpisy a poznámky z pozemkových a železničních knih.

(3) Pozemkové knihy má v úschově státní notářství, v jehož obvodu jsou zapsané nemovitosti. Která státní notářství mají v úschově železniční knihy, stanoví ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvem dopravy.

Spolupůsobení při evidenci nemovitostí

§ 102

(1) Je-li předmětem dědického řízení nemovitost, zašle státní notářství orgánu geodézie své pravomocné rozhodnutí, kterým bylo skončeno dědické řízení, a zároveň mu sdělí, která omezení váznoucí na nemovitosti mají být v evidenci nemovitostí zapsána.

(2) Provede-li státní notářství registraci smlouvy, zašle její opis orgánu geodézie a současně mu sdělí, která omezení váznoucí na nemovitostech mají být v evidenci nemovitostí zapsána. Není-li předmětem smlouvy převod celé nemovitosti nebo je-li předmětem smlouvy pouze omezení převodu nemovitosti, sdělí státní notářství orgánu geodézie zároveň všechny údaje potřebné k tomu, aby právní vztahy k celé nemovitosti a příslušná omezení mohly být v evidenci nemovitostí zapsány.

(3) Provede-li státní notářství při nařízení výkonu rozhodnutí soudem prodej nemovitosti, zašle orgánu geodézie potvrzení o tom, komu byla nemovitost prodána a kterým dnem nabyl ten, komu nemovitost byla prodána, vlastnictví.

§ 103

Jakmile státní notářství zašle orgánu geodézie rozhodnutí podle § 102 odst. 1 až 3, uzavře příslušnou vložku pozemkové knihy a další výpisy z ní již nevydává.

§ 103a

Úschova pro jiné orgány

(1) Státní notářství přijímá do úschovy peníze a jiné movité věci v souvislosti s trestním nebo jiným soudním řízením. Peníze a jiné hodnoty náležející osobám, u kterých soud dohlíží na správu jejich majetku, a zálohy a jiné platby, které

bezprostředně souvisí se soudním řízením, se však skládají u soudu.

(2) O přijetí úschovy vydá státní notářství potvrzení.

ČÁST ŠESTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 104

(1) Ministerstvo spravedlnosti stanoví obecně závazným právním předpisem bližší úpravu činnosti a organizace státních notářství, zejména k usnadnění styku s organizacemi a s občany a ke zjednodušení a zhospodárnění práce, dále bližší úpravu postupu na jednotlivých úsecích činnosti státního notářství včetně přiznávání náhrad svědkům, znalcům a tlumočnickům, osvědčování a ověřování, sepisování notářských zápisů, návrhů a jiných písemností, stanoví způsob tvorby a úschovy spisů a manipulace s nimi a postup související s vyměřováním notářských poplatků.

(2) Ke splnění účelu uvedeného v odstavci 1 může ministerstvo spravedlnosti stanovit na přechodnou dobu sídla státních notářství odchylně od obecné úpravy.

§ 105

(1) Ministerstvo spravedlnosti stanoví, které jednodušší úkony a za jakých podmínek mohou vykonávat notářští čekatelé a jiní pracovníci státních notářství. Takto pověřeni pracovníci státních notářství vykonají slib podle § 9 do rukou vedoucího státního notáře.

(2) Proti rozhodnutí vydanému podle tohoto pověření notářským čekatelem nebo jiným pracovníkem státního notářství je možno se odvolat jako proti jinému rozhodnutí státního notářství; odvolání se však nejprve předloží vedoucímu státnímu notáři, který buď o něm rozhodne, má-li za to, že se mu má zcela vyhovět, nebo je předloží krajskému soudu, aby o něm rozhodl. Rozhodne-li vedoucí státní notář sám o odvolání, je možno proti takovému rozhodnutí podat odvolání podle ustanovení § 21 odst. 1.

§ 106

(1) Pokud není dále stanoveno něco jiného, platí tento zákon i pro věci zahájené před jeho účinností. Právní účinky procesních úkonů, které nastaly před účinností tohoto zákona, zůstávají zachovány.

(2) Soud dokončí podle dosavadních předpisů řízení ve věcech, ve kterých bylo u něho již zahájeno řízení.

(3) Pro řízení o dědictví po těch, kteří zemřeli před účinností tohoto zákona, užije se dosavadních předpisů.

§ 107

Pokud okresní soud před účinností tohoto zákona nerozhodl o opravném prostředku proti rozhodnutí státního notářství, postoupí jej příslušnému soudu k vyřízení.

§ 108

Ve věcech úschov vedených dosud u soudu pokračuje státní notářství v řízení, jakmile soud dosud příslušný úschovu přenesl na státní notářství.

§ 109

Vyměřování notářských poplatků a řízení o nich upravují zvláštní předpisy.

§ 110

Zrušují se:

1. Zákon č. 116/1951 Sb., o státním notářství;
2. Zákon č. 52/1954 Sb., kterým se rozšiřuje působnost státního notářství;
3. Nařízení ministra spravedlnosti č. 117/1951 Sb., kterým se provádí zákon č. 116/1951 Sb., o státním notářství;
4. Ustanovení § 16 odst. 2 písm. a), § 19 odst. 1 písm. c), § 20 odst. 2 písm. b) a § 21 písm. d) zákona č. 62/1961 Sb., o organizaci soudů, pokud upravují příslušnost pro rozhodování o stížnostech a o stížnostech pro porušení zákona proti rozhodnutím státních notářství, a právo předsedy krajského soudu podávat stížnost pro porušení zákona proti těmto rozhodnutím;
5. Nařízení ministra spravedlnosti č. 42/1960 Sb., o sídlech a územních obvodech státních notářství.

§ 111

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Zákon č. 158/1969 Sb., kterým se doplňují a mění občanský soudní řád, notářský řád a zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1970, zákon č. 29/1978 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o organizaci soudů a o volbách soudců, zákon o prokuratuře, trestní řád a notářský řád, nabyt účinnosti dnem 1. července 1978, zákon č. 134/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1983.

73

Z Á K O N

Slovenskej národnej rady

z 29. júna 1983,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 39/1957 Zb. o chmeliarskych výrobných oblastiach, chmeliarskych polohách, povinnom známkovaní chmeľu a o evidencii chmeľníc v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 77/1962 Zb.

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 39/1957 Zb. o chmeliarskych výrobných oblastiach, chmeliarskych polohách, povinnom známkovaní chmeľu a o evidencii chmeľníc v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 77/1962 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 1 vrátane nadpisu znie:

„§ 1

Chmeliarska výrobná oblasť

(1) Chmeliarskou výrobnou oblasťou na území Slovenskej socialistickej republiky je „Piešťanská výrobná oblasť“.

(2) Chmeliarska výrobná oblasť tvorí súvislý celok; jej názov je záväzný pre povinné známkovanie chmeľu.

(3) Hranice chmeliarskej výrobnéj oblasti určuje Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky.“

2. § 2 ods. 2 znie:

„(2) Povinným známkovaním chmeľu sa rozumie:

- a) povinné označovanie chmeľu podľa miestneho pôvodu (ďalej len „označovanie chmeľu“) a
- b) povinné overovanie miestneho pôvodu chmeľu (ďalej len „overovanie chmeľu“).“

3. § 3 ods. 1 prvá veta znie:

„(1) Označovanie chmeľu vykonáva Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave (ďalej len „Ústav“) pomocou chmeliarskych dôverníkov.“

4. § 3 ods. 2 znie:

„(2) Označenie chmeľu musí obsahovať tieto údaje:

- a) Československá socialistická republika;
- b) „slovenský chmeľ“ s udaním ročníka;
- c) výrobná oblasť;
- d) výrobná obec.“

5. § 3 ods. 3 sa vypúšťa.

Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 3.

6. § 4 ods. 2 znie:

„(2) Ústav vylúči z overovania chmeľ nezodpovedajúci československej štátnej norme akosti, chmeľ, ktorý nemá typické znaky chmeľu odrody „Červenák“ a chmeľ, pri ktorom nemožno spoľahlivo preukázať, že bol vypestovaný v „Piešťanskej výrobnéj oblasti“.“

7. V § 4 ods. 3 v druhej vete sa slová „§ 3 ods. 2 a 3“ nahrádzajú slovami „§ 3 ods. 2“.

8. V § 8 sa vypúšťajú slová „v Úradnom liste“.

9. V § 11 sa vypúšťa veta za bodkočiarkou.

10. Pokiaľ sa v zákone používa

- a) výraz „chmeliarske výrobné oblasti“, nahrádza sa výrazom „chmeliarska výrobná oblasť“,
- b) názov „Ministerstvo poľnohospodárstva a lesného hospodárstva“, nahrádza sa názvom „Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky“.

Čl. II

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov vyhlásilo úplné znenie zákona č. 39/1957 Zb. o chmeliarskych výrobných oblastiach, chmeliarskych polohách, povinnom známkovaní chmeľu a o evidencii chmeľníc, ako vyplýva pre Slovenskú socialistickú republiku z neskorších predpisov.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augustom 1983.

Šalgovič v. r.

Colotka v. r.

74

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České socialistické republiky

ze dne 8. června 1983,

kterou se doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích, ve znění vyhlášky ministerstva financí České socialistické republiky č. 30/1972 Sb.

Ministerstvo financí České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky stanoví podle § 36 odst. 1 zákona č. 24/1964 Sb., o notářských poplatcích:

Čl. I

Příloha 1 vyhlášky ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích, ve znění vyhlášky ministerstva financí České socialistické republiky č. 30/1972 Sb., se doplňuje takto:

Položka G sazebníku I se doplňuje o body č. 4 a č. 5, které zní:

- „4. smlouvy o zřízení, změně nebo zrušení věcného břemene 100 Kčs
5. smlouvy o výstavbě nového domu s byty v osobním vlastnictví,*) jejich změny a doplňky 100 Kčs“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Tlapák v. r.

75

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí Slovenskej socialistickej republiky

z 8. júna 1983,

ktorou sa doplňa vyhláška Ministerstva financí č. 25/1964 Zb. na vykonanie zákona o notárskych poplatkoch

Ministerstvo financí Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 36 ods. 1 zákona č. 24/1964 Zb. o notárskych poplatkoch:

Čl. 1

Příloha 1 vyhlášky Ministerstva financí č. 25/1964 Zb. na vykonanie zákona o notárskych poplatkoch sa doplňa takto:

Položka G sadzobníka I sa doplňa bodmi 4 a 5, ktoré znejú:

- „4. zmluvy o zriadení, obmedzení alebo zániku vecného bremena . . . 100 Kčs
5. zmluvy o výstavbe nového domu s bytmi v osobnom vlastnictve,*) jej zmeny a doplnky 100 Kčs“.

Čl. 2

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

Ing. Mišeje v. r.

*) Zákon č. 52/1966 Sb., o osobním vlastnictví k bytům, ve znění zákona č. 30/1978 Sb.

*) Zákon č. 52/1966 Zb. o osobnom vlastnictve bytov.

76

VYHLÁŠKA

Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky

z 30. júna 1983,

ktorou sa určujú hranice chmeliarskej výrobnjej oblasti, upravuje evidencia chmeľníc a povinné známkovanie chmeľu

Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 9 zákona č. 39/1957 Zb. o chmeliarskych výrobných oblastiach, chmeliarskych polohách, povinnom známkovaní chmeľu a o evidencii chmeľníc v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 73/1983 Zb. po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi:

§ 1.

Chmeliarska výrobná oblasť

Do „Piešťanskej výrobnjej oblasti“ patria tieto výrobné obce:

1. okres Trenčín:

Adamovské Kochanovce s časťami obce Adamovce, Kochanovce a Malé Bierovce, Beckov, Bobot s časťami obce Bobot a Bobotská Lehota, Bošáca s časťami obce Bošáca, Haluzice, Zabudisová a Zemianske Podhradie, Brunovce, Bzince pod Javorinou s časťami obce Bzince pod Javorinou, Cetuna, Hrubá Strana, Hrušové a Rybník, Čachtice, Častkovce, Dolná Súča s časťami obce Dolná Súča, Polníky a Repáci, Dolné Srnie, Dubodiel, Hôrka nad Váhom, Horná Streda, Horňany, Hrabovka, Hrádok, Hrachovište, Hrašné s časťami obce Hodulov Vrch a Hrašné, Chocholná-Velčice s časťami obce Chocholná, Kykula a Velčice, Ivanovce, Kálnica, Kľúčové, Kočovce s časťami obce Beckovská Vieska, Kočovce, Nová Ves nad Váhom a Rakoluby, Kostolná-Zárčie, Kostolné s časťami obce Babulicov Vrch a Kostolné, Krajné s časťami obce Krajné, Luskovica, Matejovec, Podvrch a Žadovica, Krivosúd-Bodovka, Lubina s časťami obce Hrnčiarové, Lubina a Miškech Dedinka, Lúka, Melčice-Lieskové s časťami obce Melčice a Zemianske Lieskové, Mníchova Lehota, Modrová, Modrovka, Moravské Lieskové s časťami obce Brestové, Bučkovec, Malá Strana, Moravské Lieskové, Plevovec a Šance, Motešice s časťami obce Dolné Motešice a Horné Motešice, Nemšová s časťami obce Luborča a Nemšová, Neporadza s časťami obce Bošianska Neporadza a Rožňová Neporadza, Nová Lehota, Nové Mesto nad Váhom, Očkov, Opatovce, Petovka, Pobedim, Podkylava s časťami obce Pod-

kylava a Zbehy, Podolie, Potvorice, Považany s časťami obce Križ nad Váhom, Mošovce a Vieska, Selec, Skalka nad Váhom s časťami obce Skala, Skalská Nová Ves a Újazd, Soblahov, Stará Lehota, Stará Turá s časťami obce Černochoch Vrch, Jazviny, Paprad, Stará Turá, Súš a Topolecká, Svinná, Štvrtok, Trenčianska Turná s časťami obce Hámry a Trenčianska Turná, Trenčianska Závada, Trenčianske Bohuslavice, Trenčianske Jastrabie, Trenčianske Mitice s časťami obce Kostolné Mitice, Rožňové Mitice a Zemianske Mitice, Trenčianske Stankovce s časťami obce Malé Stankovce, Rozvadze, Sedličná a Veľké Stankovce, Trenčín s časťami obce Biskupice, Istebník, Kubrá, Kubrica, Orechové, Trenčín, Zamarovce a Zlatovce, Vačovce, Veľká Hradná, Veľké Bierovce, Višňové, Záblatie.

2. okres Topoľčany:

Bánovce nad Bebravou s časťami obce Bánovce nad Bebravou, Biskupice, Dolné Ozorovce, Horné Ozorovce a Malé Chlievany, Blesovce, Bojná s časťami obce Bojná a Malé Dvorany, Bošany s časťami obce Baštín a Bošany, Brezolupy, Címnenná, Dežerice s časťami obce Dežerice a Vlčkov, Dolné Držkovce, Dolné Naštice, Dvorec, Hajná Nová Ves, Haláčovce s časťami obce Haláčovce a Otrhánky, Horné Držkovce, Horné Obdokovce s časťami obce Horné Obdokovce a Obsolovce, Horné Štítáre, Chynorany, Klátova Nová Ves s časťami obce Janova Ves, Klátova Nová Ves, Sádok a Turčianky, Krásna Ves, Krtovec, Lipovník, Ludanice s časťami obce Dvorany nad Nitrou, Ludanice a Mýtna Nová Ves, Lužany, Malá Hradná s časťami obce Kochnáč a Malá Hradná, Malé Hoste s časťami obce Malé Hoste a Pochabany, Malé Ripňany, Nadlice s časťami obce Livinské Opatovce a Nadlice, Nemečky, Nitrianska Blatnica, Norovce s časťami obce Norovce a Solčianky, Oponice, Pečeňany, Podhradie, Podlužany, Prašice, Pravitice, Prusy, Radošina s časťami obce Bzince, Orešany a Radošina, Rajčany s časťami obce Horné Chlebany a Rajčany, Ruskovce, Rybany s časťami obce Borčany a Rybany, Šalgovce s časťami obce Ardanovce, Svrstice a Šalgovce,

Šišov s částami obce Chudá Lehota a Šišov, Tešáre, Timoradza, Topolčany s částami obce Chrabrany, Jacovce, Krušovce, Kuzmice, Malé Bedzany, Nemčice, Praznovce, Topolčany, Továrniky a Velké Bedzany, Tvrdomestice, Urmince s částami obce Klačany a Urmince, Velké Držkovce s částami obce Čuklasovce, Dolné Držkovce a Horné Držkovce, Velké Dvorany, Velké Hoste s částami obce Libichava a Velké Hoste, Velké Chlievany, Velké Ripňany s částami obce Behynca a Velké Ripňany, Velušovce, Vozokany, Závada s částami obce Záhrada a Závada, Zlatníky.

3. okres Trnava:

Bašovce, Borovce, Dolné Otrokovce, Dolný Lopašov, Drahovce s částami obce Drahovce a Voderady, Dubovany, Ducové, Horné Otrokovce s částami obce Horné Otrokovce a Tekoldány, Horné Trhovište, Hubina, Chtelnica, Jalšové, Kocurice, Kočín, Koplotovce, Krakovany, Lančár, Madunice, Malé Orvište, Merašice, Moravany nád Váhom, Nižná, Ostrov, Pečeňady, Piešťany s částami obce Banka a Piešťany, Prašník s částami obce Prašník a Pustá Ves, Rakovice, Raťnovce, Sokolovce, Tepličky, Trebatice, Velké Kostofany, Velké Orvište, Veselé s částami obce Šipkové a Veselé, Vrbové s částami obce Šipkové, Šterusy a Vrbové.

EVIDENCIA CHMEŇNÍC, ICH OBNOVA, ZRUŠOVANIE A UDRŽIAVANIE

§ 2

Vedenie evidencie chmeľníc

(1) Evidenciu chmeľníc vedie poľnohospodárska organizácia, ktorá pestuje chmeľ (ďalej len „pestovateľ chmeľu“), stredisko geodézie a Chmeľiarstvo odborový podnik Zatec (ďalej len „Chmeľiarstvo“).

(2) Evidenciu chmeľníc v obvode obce vedie pestovateľ chmeľu. Pestovateľ chmeľu je povinný viesť evidenciu chmeľníc na registračných a inventarizačných listoch chmeľníc (ďalej len „registračné listy“).

(3) Registračné listy sa založia a vedú podľa výrobných obcí a pestovateľov chmeľu a obsahujú evidenčné číslo, číslo parcely, celkovú výmeru a výmeru jej čistej produkčnej plochy, odrodu chmeľu, údaje o založení nových chmeľníc a o zrušených chmeľniciach.

(4) Predpisy o evidencii nehnuteľností nie sú touto vyhláškou dotknuté.¹⁾

§ 3

Hlásenie zmien v evidencii chmeľníc

(1) Na zabezpečenie správneho vedenia a udržiavania evidencie chmeľníc a jej súladu so skutočným stavom je pestovateľ chmeľu povinný do 15 dní písomne oznámiť stredisku geodézie a v prípade Chmeľiarstvu založenie novej chmeľnice, zrušenie chmeľnice i zmenu vo vlastníctve, správe alebo užívaní chmeľnice (prevod, zriadenie práva užívania na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby, združenie pôdy pre spoločné hospodárenie v jednotnom roľníckom družstve). Ak za uplynulé obdobie nedošlo k zmene, pošle pestovateľ negatívne hlásenie do 30. apríla bežného roku.

(2) Okresný národný výbor upovedomí pestovateľa chmeľu, stredisko geodézie a Chmeľiarstvo o každom súhlase so zrušením chmeľnice,²⁾ a to najneskoršie do 15 dní po vydaní povolenia na zrušenie chmeľnice.

(3) Po ohlásení zmien stredisku geodézie podľa odseku 1 pestovateľ chmeľu vykoná zmeny aj vo svojich registračných listoch.

§ 4

Vedenie okresnej a ústrednej evidencie chmeľníc

(1) V obvode okresu vedie evidenciu chmeľníc stredisko geodézie, ktoré založí a vedie registračné listy podľa výrobných obcí a pestovateľov chmeľu. Strediská geodézie porovnávajú a odsúhlasia v spolupráci s pestovateľmi chmeľu pred každoročnou sumarizáciou k 30. aprílu skutočný stav chmeľníc s registračnými listami a sumarizačnými výkazmi.

(2) Ústrednú evidenciu chmeľníc vedie Chmeľiarstvo v zostavách podľa jednotlivých pestovateľov v súlade s údajmi a zmenami hlásenými podľa § 3 ods. 1. Okrem toho Chmeľiarstvo vedie aj evidenciu sponov vysadených chmeľníc, evidenciu použitých odrôd, veku chmeľníc a evidenčných štítkov.

§ 5

Štítkovanie chmeľníc

Chmeľiarstvo označí za priamej pomoci pestovateľa chmeľu každú chmeľnicu na rohových stĺpoch konštrukcie evidenčným štítkom a číslom, ktoré sa zapíše do registračného listu. Pri výmene rohových stĺpov je pestovateľ chmeľu povinný štítky pripevniť na nový stĺp.

¹⁾ Zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností.

Vyhláška Ústrednej správy geodézie a kartografie č. 23/1964 Zb., ktorou sa vykonáva zákon č. 22/1964 Zb., v znení vyhlášky č. 133/1965 Zb.

²⁾ § 28 ods. 1 zákona č. 61/1964 Zb. o rozvoji rastlinnej výroby.

§ 43 ods. 4 a 5 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva a Ministerstva spravodlivosti č. 62/1964 Zb., ktorou sa vydávajú vykonávacie predpisy k zákonu o rozvoji rastlinnej výroby.

§ 6

Obnova chmeľníc

(1) Pestovatelia chmeľu sú povinní pravidelne obnovovať prestarnuté, choré a slabé chmeľnice, ktoré nezaručujú dobrú úrodu a akosť chmeľu.

(2) Úlohy pri obnove a rozšírení plôch chmeľníc určené štátnym plánom rozvoja národného hospodárstva sa rozpisujú až na jednotlivých pestovateľov chmeľu, s ktorými sa prerokujú podľa platných metodických pokynov.

§ 7

Zrušovanie chmeľníc

(1) Chmeľnice môžu byť na žiadosť pestovateľa chmeľu zrušené len s povolením okresného národného výboru.³⁾ Žiadosť o povolenie sa musí podať najneskoršie do 20. júna. Zrušenie chmeľnice možno povoliť iba na návrh Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave³⁾ (ďalej len „Ústav“) po zistení pestovateľského a zdravotného stavu kultúry v čase vegetácie (od 1. júla do 15. augusta), alebo ak to vyžaduje celospoločenský záujem. O zrušení chmeľnice sa musí rozhodnúť do 30. septembra.

(2) Po vydaní povolenia na zrušenie chmeľnice je pestovateľ chmeľu povinný do 31. decembra bežného roku odstrániť konštrukciu pre pestovanie chmeľu.

**POVINNÉ ZNÁMKOVANIE CHMEĽU,
JEHO PREBALOVANIE, MIEŠANIE, ÚPRAVA
A MANIPULÁCIA S NÍM**

§ 8

Povinné známkovanie chmeľu

(1) Povinným známkovaním chmeľu je:

- a) povinné označovanie chmeľu podľa miestneho pôvodu (ďalej len „označovanie chmeľu“) a
- b) povinné overovanie miestneho pôvodu chmeľu (ďalej len „overovanie chmeľu“).

(2) Označovanie chmeľu podľa výrobných obcí pri povinnom známkovaní chmeľu sa vykonáva podľa názvov výrobných obcí uvedených v § 1 bez ohľadu na prípadné zmeny ich názvov v dôsledku zlučovania obcí.

§ 9

Označovanie chmeľu

(1) Označovanie chmeľu vo výrobnej obci vykonáva Ústav prostredníctvom chmeliarskych dôverníkov určených pre výrobné obce (ďalej len „chmeliarsky dôverník“).

(2) Pestovatelia chmeľu sú povinní pred zožochovaním oznámiť chmeliarskemu dôverníkovi všetok dopestovaný chmeľ.

(3) Chmeliarsky dôverník smie označiť iba chmeľ odrody „Červenák“, ktorý sa zbral vo výrobnej obci, pre ktorú je určený za chmeliarskeho dôverníka. Nesmie označiť chmeľ, pri ktorom je zrejme, že je skazený (napr. splesnivený, značne poškodený škodcami alebo chorobami), znečistený a ktorý obsahuje cudzie predmety alebo iné odrody chmeľu.

(4) Chmeliarsky dôverník zistí, či ide o chmeľ, ktorý smie označiť, chmeľ uložený do žochu odváži, žoch opatrí štítkom a plombami a pre každý žoch vydá váhový list. Bez váhového listu sa chmeľ nesmie vyviezť z obce.

§ 10

Overovanie chmeľu

(1) Overovaniu chmeľu podlieha všetok chmeľ vypestovaný v „Piešťanskej výrobnej oblasti“ označený chmeliarskymi dôverníkmi. Overovanie chmeľu vykonáva Ústav vo svojich známkovniach chmeľu v Hornej Strede a Bojnej.

(2) Organizácia poverená nákupom chmeľu⁴⁾ je povinná chmeľ nakúpený v „Piešťanskej výrobnej oblasti“ a označený vo výrobných obciach prihlásiť na overenie do známkovne chmeľu v Hornej Strede alebo v Bojnej a súčasne s prihláškou predložiť váhové listy.

(3) Ústav vylúči z overenia chmeľ nezodpovedajúci československej štátnej norme akosti, chmeľ, ktorý nemá typické znaky chmeľu odrody „Červenák“ a chmeľ, pri ktorom nemožno spoľahlivo preukázať, že bol vypestovaný v „Piešťanskej výrobnej oblasti“.

(4) Ústav vyznačí overenie chmeľu na jeho obale, obal uzavrie svojimi uzávermi (plombami a pečiatkou) a vydá overovaciu listinu. Pri použití špeciálnych dvojitých obalov sa overujú buď vonkajšie, alebo vnútorné obaly.

(5) Ústav môže chmeľ, ktorý doteraz nemohol riadne overiť, pri ktorom je však potrebné porušenie plomby a prebalenie v baliarni, ako i chmeľ, ktorý zostane po prebalení, overiť predbežne; vydá o tom „predbežný overovací list“.

§ 11

Chmeľ nepodliehajúci povinnému známkovaniu

Chmeľ vypestovaný mimo výrobnej obce, chmeľ, ktorý nemá typické znaky odrody „Červenák“ a chmeľ zmiešaný sa neoznačuje (§ 10 ods. 3), ale sa len na obale uvedie slovo „Chmeľ“ s udaním roku zberu.

³⁾ § 28 ods. 1 zákona č. 61/1964 Zb.

§ 43 ods. 4 a 5 vyhlášky č. 62/1964 Zb.

⁴⁾ § 2 vyhlášky Federálneho ministerstva poľnohospodárstva a výživy č. 123/1976 Zb. o základných podmienkach dodávky poľnohospodárskych výrobkov a potrieb v znení vyhlášky č. 83/1977 Zb.

§ 12

Prebalovanie chmeľu vo výrobnjej obci

(1) Označený chmeľ, ktorý sa nevyviezol z výrobnjej obce, smie byť prebalený len pod kontrolou chmeliarskeho dôverníka. Pri prebalovaní chmeľu vo výrobnjej obci je dovolené použiť len chmeľ v pôvodnom stave a od toho istého pestovateľa.

(2) Chmeliarsky dôverník prebalenie chmeľu a jeho dôvod uvedie na rube váhového listu, v ktorom tiež súčasne vyznačí a potvrdí prípadnú zmenu po prebalení.

§ 13

Prebalovanie chmeľu mimo výrobnjej obce

Chmeľ označený chmeliarskym dôverníkom po vyvezení z výrobnjej obce sa smie prebaliť len pod kontrolou Ústavu. Prebalenie chmeľu sa vyznačí na obale a vo váhovom liste, prípadne v overovacej listine.

§ 14

Miešanie chmeľu a úprava chmeľu

(1) Miešanie chmeľu, ktorý podlieha povinnému známkovaniu, úpravu chmeľu (napr. preberanie, prečesávanie, šírenie a pod.) a manipuláciu s ním je dovolené vykonávať len podľa známkovacieho poriadku a pod kontrolou Ústavu.

(2) Zakazuje sa miešať chmeľ zodpovedajúci československej štátnej norme akosti s chmeľom jej nezodpovedajúcim, chmeľ cudzozemský s chmeľom domácim a chmeľ odrody „Červenák“ s chmeľom, ktorý nemá typické znaky chmeľu tejto odrody.

(3) Pri prebalenom alebo zmiešanom chmeľi môže Ústav od uvedenia výrobnjej obce upustiť. V overovacej listine sa v takomto prípade namiesto výrobnjej obce uvedie „Pod kontrolou prebalené“.

§ 15

Duplikáty váhových listov, overovacích listín a predbežných overovacích listov

(1) Stratú váhového listu, overovacej listiny a predbežného overovacieho listu treba bez meškania hlásiť Ústavu (známkovní).

(2) Chmeliarsky dôverník nesmie vydať za stratený váhový list nový váhový list, ani duplikát pôvodného váhového listu.

(3) Ak sa stratil príslušný doklad, vydá Ústav jeho duplikát za predpokladu, že nebol porušený obal.

§ 16

Záverčné ustanovenie

Vzor závesného štítku, plomb a váhového listu, vzor vyznačenia overenia chmeľu na jeho obale, plomb, pečatí, overovacej listiny a predbežného overovacieho listu, ako aj podrobnosti o povinnom známkovaní chmeľu, o jeho prebalovaní, miešaní, úprave a manipulácii s ním upravuje osobitný predpis.⁵⁾

§ 17

Zrušujúce ustanovenie

Zrušuje sa pre územie Slovenskej socialistickej republiky:

vyhláška č. 78/1962 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o chmeliarskych výrobných oblastiach, chmeliarskych polohách, povinnom známkovaní chmeľu a o evidencii chmeľníc, v znení vyhlášky č. 101/1968 Zb.

§ 18

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. augustom 1983.

Minister:

Ing. Janovic v. r.

⁵⁾ Ústav vydá po schválení Ministerstvom poľnohospodárstva a výživy SSR známkovací poriadok.

77

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

z 31. decembra 1982,

ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 15/1972 Zb. o ochrane a rozvoji prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 70 ods. 1 písm. b) zákona č. 20/1968 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky č. 15/1972 Zb. o ochrane a rozvoji prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov sa mení a dopĺňa takto:

1. § 31 ods. 2 znie:

„(2) Za účelom ochrany a rozvoja prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov eviduje Inšpektorát zdroje termálnych a minerálnych vôd, plynov a emanácií, ktoré dostať neboli vyhlásené za prírodné liečivé zdroje alebo za zdroje prírodných stolových minerálnych vôd.“

2. K § 31 sa pripájajú nové odseky 3, 4 a 5, ktoré znejú:

„(3) Orgány alebo organizácie, ktoré hodlajú využívať geotermálne vody, sú povinné v štádiu

spracovávaní prípravnej dokumentácie zariadenia určeného na odber geotermálnych vôd, ktoré sú súčasťou podzemných vôd, vyžiadať si posudok Inšpektorátu z hľadiska ochrany a rozvoja prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov. Inšpektorát vydá posudok najneskoršie do 6 mesiacov.

(4) Vodohospodárske orgány vydávajúce povolenie na zriadenie vodohospodárskeho diela²⁾ a odber geotermálnych vôd³⁾ nerozhodnú, kým im žiadateľ nepredloží posudok Inšpektorátu. Pri vydávaní povolenia sú povinné vychádzať z posudku Inšpektorátu.

(5) Pre geotermálne vody, ktoré by mohli byť vhodné na využitie na zdravotnícke účely, do vyhlásenia zdroja za liečivý určí Inšpektorát nevyhnutné dočasné ochranné opatrenia.“

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. augustom 1983.

Minister:

Prof. MUDr. Matejíček DrSc.

²⁾ § 9 ods. 1 zákona č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon).

³⁾ § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 138/1973 Zb.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Vláda Slovenskej socialistickej republiky

svojím uznesením z 28. septembra 1982 č. 273 vydala podľa § 46 ods. 1 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **štatút kúpeľného miesta Bardejovské Kúpele**.

Týmto štatútom sa bližšie vymedzuje rozsah kúpeľného miesta Bardejovské Kúpele, určujú sa potrebné ochranné opatrenia v kúpeľnom mieste a podmienky zabezpečujúce riadne vykonávanie kúpeľnej starostlivosti.

Zrušuje sa štatút kúpeľného miesta Bardejovské Kúpele, vydaný uznesením rady Krajského národného výboru v Prešove z 28. decembra 1956 č. 329.

Štatút je uverejnený pod č. 2/1983 Ústredného vestníka SSR a pretlačený pod č. 28/1982 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR. Možno doň nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Vláda Slovenskej socialistickej republiky

uznesením z 15. septembra 1982 číslo 255 vyhlásila podľa § 3 zákona SNR č. 7/1958 Zb. SNR o kultúrnych pamiatkach **súbor týchto pamiatok Slovenského národného povstania v Banskej Bystrici za národnú kultúrnu pamiatku:**

1. Pamätník — Múzeum Slovenského národného povstania s areálom (nábrežie Dukelských hrdinov),
2. Dom Československo-sovietskeho priateľstva — Pamätná budova, sídlo Ústredného výboru Komunistickej strany Slovenska počas Slovenského národného povstania (ulica Februárového víťazstva č. 8),
3. Pamätná budova, sídlo Slovenskej národnej rady počas Slovenského národného povstania (ulica Obrancov mieru č. 10),
4. Pamätná budova, sídlo Hlavného štábu partizánskych oddielov (námestie Slovenského národného povstania č. 14),
5. Vojenské gymnázium — Pamätná budova, sídlo ilegálneho vojenského ústredia počas Slovenského národného povstania (ulica Československej armády č. 7),
6. Národný dom — Pamätná budova zjednocovacieho zjazdu v roku 1944 (ulica Februárového víťazstva č. 11),
7. Pamätná budova vyhlásenia Slovenského národného povstania (Horná ulica č. 21).

Svaz pro spolupráci s armádou

vydal dne 28. února 1983 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **směrnice o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy** čj. 9367/83.

Směrnice se vztahují na řidiče a závozníky silničních motorových vozidel v organizacích Svazu pro spolupráci s armádou a jejich hospodářských zařízeních.

Směrnice nabýly účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Směrnice byly zaslány všem organizačním složkám aparátu a hospodářským zařízením Svazu pro spolupráci s armádou.

Český svaz výrobních družstev

vydal

1. podle § 133 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, s ministerstvem financí České socialistické republiky, a pokud jde o pracovníky v pracovním poměru, též v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 2. listopadu 1982 pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků.**

Tyto směrnice nabyly účinností dnem 1. března 1983 a jsou pod poř. č. 15 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 2/1983.

Současně byly zrušeny směrnice Českého svazu výrobních družstev pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, uveřejněné pod poř. č. 16 ve Věstníku ČSVD č. 8/1973 (reg. v částce 14/1973 Sb.);

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 21. prosince 1982 o usměrňování mzdových prostředků a odměňování práce ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabyly účinností dnem 1. dubna 1983 a budou uveřejněny pod poř. č. 26 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 5/1983.

Současně se zrušují

- a) směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 10. prosince 1980 o usměrňování mzdových prostředků a odměňování práce ve výrobních družstvech, uveřejněné pod poř. č. 19 ve Věstníku ČSVD č. 4/1981 (reg. v částce 20/1981 Sb.),
- b) směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 7. dubna 1981 o postupu při usměrňování mzdových prostředků ve výrobních družstvech, uveřejněné pod poř. č. 42 ve Věstníku ČSVD č. 7/1981 (reg. v částce 34/1981 Sb.),
- c) směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 6. dubna 1982, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 7. dubna 1981 č. 42 o postupu při usměrňování mzdových prostředků ve výrobních družstvech, uveřejněné pod poř. č. 33 ve Věstníku ČSVD č. 7/1982 (reg. v částce 30/1982 Sb.).

Do uvedených předpisů je možno nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky.

POZNÁMKY

Vydavatel: Federální statistický úřad — Redakce: 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1840/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10 1971 — Roční předplatné činí 88,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Účet pro předplatné: SBCS Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sezba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6, Dohlédací pošta - Praha 07